

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Варна, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
като разгледа докладваното от Цветелина Г. Хекимова Търговско дело № 20223100900034 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск от Ю. Е. П., ЕГН *****, адрес: ****, чрез адв. А. Д., срещу ЗАД „БУЛСТРАД ВИГ“ АД, със седалище гр. София, с правно основание чл.432 от КЗ и чл.86 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сума в размер на 39 900 лева като неимуществени вреди за причинените му болки и страдания от телесни повреди, изразяващи се в счупване на лопатката на дясното рамо и кръвонасядания по гръбначния стълб и поясната област, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2020 г. до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 8 700 лв. лева за причинените му неимуществени вреди психични проблеми изразяващи се в причинените му негативни психически преживявания и състояние на емоционален стрес, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 14.07.2020 г. до окончателното изплащане на сумата. В съдебно заседание на 01.07.2022г. е допуснато изменение на иска за неимуществени вреди, като същият се счита предявен за сумата от 69 500 лв. като неимуществени вреди за причинените му болки и страдания от телесни повреди, изразяващи се в счупване на лопатката на дясното рамо, кръвонасядания по гръбначния стълб и поясната област и счупване на гръбначния стълб.

В исковата молба се твърди, че на 14.07.2020г. на територията на с. Попович е настъпило ПТП между товарен автомобил "Ивеко" с рег. № * **** *, управляван от П. М. И. и пътникът Ю. Е. П., който се возел в каросерията на товарния автомобил върху натоварените бали – 8 реда във височина. При движението на товарния автомобил по черен път и стръмен участък със завои балите се разместили и ищецът паднал на земята, при което изгубил съзнание и получил счупване на лопатката на дясното рамо и кръвонасядания по гръбначния стълб и поясната област. За настъпилото ПТП било образувано ДП № 4041/2020г. по описа на IV РУ по описа на ОД на МВР Варна и пр. пр. 9979/2020г. по описа на ВРП. С влязло в законна сила решение №999/02.12.2021г. по АНД № 4452/2021 по описа на 45 състав на ВРС водачът на товарен автомобил "Ивеко" с рег. № * **** * П. М. И. е признат за виновен за това, че на 14.07.2020 в село Попович, област Варна, при управление на МПС товарен автомобил „Ивеко Дейли“ е нарушил правилата за движение по пътищата

— чл.134 ал.2 от ЗАВП: „В каросерията на товарен автомобил може да се превозват лица, които товарят, разтоварват, съпровождат, приемат или предават превозвания товар, като бъде осигурена тяхната безопасност. Броят им за всеки тон полезен товар е по 1 човек, но не повече от 8. Тези изисквания не се отнасят до МПС на Министерство на отбраната.", и по непредпазливост причинил средна телесна повреда Ю. П., изразяваща се в счупване на дясната лопатка, което обусловило трайно затруднение в движението на десния горен крайник за период от 1,5 до 2 месеца - престъпление по чл.343 ал.1 б.,б" вр. чл.342 ал.1 от НК, за което му е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Излага се в исковата молба, че след извършения преглед, направени снимки и проведено лечение се установили описаните по-горе телесни повреди. Извършени били необходимите манипулации на пострадалия, описани в листите за преглед на пациент, и бил изписан за амбулаторно лечение. Дясната ръка на Ю. П. била обездвижена повече от месец. Поради силните болки в областта на десния горен крайник и гърба, първите около три месеца се е налагало да приема допълнително болкоуспокояващи, след което постепенно започнал да се възстановява и да се движи почти нормално. Около два месеца пострадалият се е нуждаел постоянно от помощ за физиологичните си нужди, след което постепенно започнал да координира движенията си. Изпадал в стрес и паника всеки път, когато покрай него преминавала кола и когато се налагало да се качи в автомобил. При допир върху болното място изпитвал тъпи болки, макар и след почти година и въпреки проведеното лечение. Тъй като при физическо натоварване и вдигане на тежки предмети изпитвал болки, се измъчвал от усещането, че е в тежест на семейството си, споменът за случилото се като някакъв ужас го преследвал непрекъснато, поради което се разсейвал и не може да работи пълноценно. Притеснена е от факта, дали някога отново ще може да бъде пълноценен човек. До днес не можел да вдигне дясната си ръка по-високо от нивото на рамото ѝ, поради което се опасявал, че ще остане инвалид с активната си ръка. И до днес не можел да се наведе поради силни болки в кръста.

Твърди се, че към датата на настъпване на ПТП товарен автомобил "Ивеко" с рег. № * **** ** имал валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите" в ЗАД „Булстрад ВИГ" със срок на валидност от 18.10.2019 г. до 17.10.2020 г., въз основа на която е отправена претенцията на основание чл.432 от КЗ застрахов за причинени неимуществени вреди. Твърди се, че Ю. П. не е обезщетяван за претърпените от него вследствие на катастрофата неимуществени вреди, въпреки заведената в ответното дружество застрахователна претенция в изпълнение на изискването на чл.380 от КЗ.

С допълнителната искова молба се оспорват направените в отговора възражения за съпричиняване, за неустановеност на механизма на ПТП, за прекомерност на претенцията, както и възраженията във връзка с началния момент, от който се дължи обезщетение за забава.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът ЗАД „Булстрад ВИГ", със седалище гр. София е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявените искове по основание и размер. Не се оспорва наличието на застрахователно правоотношение относно процесния автомобил, действащо през периода на ПТП, предявената извънсъдебна претенция и наличието на влязло в сила решение. Релевира се и възражение за съпричиняване от страна на пострадалия, изразяващо се в самоволно решение да пътува върху откритата и небезопасна платформа въпреки предупрежденията на водача. Оспорва претенцията за неимуществени вреди по размер, като твърди, че е прекомерно завишена, както и че претърпените увреждания не съответстват на вида и степента на увреда, посочена в исковата молба. Възразява се срещу искането за присъждане на законна лихва от датата на ПТП предвид разпоредбата на чл.497 от КЗ.

С допълнителния отговор се поддържат направените с отговора възражения относно механизма на настъпване на ПТП, размера на претендираните обезщетения, както и за съпричиняване от страна на пострадалия.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, приема за установено следното от фактическа страна:

Приети са за безспорно установени и ненуждаещи се от доказване застрахователно правоотношение за процесния товарен автомобил, предявената извънсъдебна претенция, наличието на влязло в сила решение по АНД № 4452/2021 по описа на 45 състав на ВРС, с което водачът на товарен автомобил "Ивеко" с рег. № * **** ** П. М. И. е признат за виновен за това, че на 14.07.2020 в село Попович, област Варна, при управление на МПС товарен автомобил „Ивеко Дейли“ е нарушил правилото по чл.134 ал.2 от Закона за движение по пътищата.

Приет е по делото заверен препис на решение №999/02.12.2021г. по АНД № 4452/2021 по описа на 45 състав на ВРС, с което П. М. И. се признава за виновен в извършването на нарушение по чл.134 ал.2 от Закона за движение по пътищата.

Приети са по делото заверени преписи от фиш за спешна мед.помощ, допълнителен лист, искане за рентгенологично изследване, лист за преглед на пациент, рецептурна бланка, издадени на Ю. П. от МБАЛ „Света Анна – Варна“ АД.

Представено е заявление за заплащане на застрахователно обезщетение от адв.А. Д. като пълномощник на Ю. П., постъпило в деловодството на ЗД „Булстрад ВИГ“ АД на 31.08.2021г., уведомително писмо от 24.11.2021г. от ЗД „Булстрад ВИГ“ АД до заявителя.

От заключението на вещото лице по назначената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза се установява, че в резултат на настъпилото ПТП Ю. П. е получил контузия на главата, счупване на лопатката в областта на ставната повърхност на свързването между лопатка и раменна кост, компресионно счупване на тялото на четвърти поясен прешлен с елементи на начална следтравматична дискова херния на ниво трети четвърти поясен прешлен. От заключението се установява, че уврежданията са получени по механизма на падане от високо върху земната повърхност по гръб. Лечението на счупената лопатка се състои в обездвижване на дясна ръка за период от един месец. Възможно е по време на обездвижването пострадалия периодично да получава болки в областта на счупването. След сваляне на имобилизационната превръзка е необходимо извършването на рехабилитация и физиотерапия, но по делото няма данни за такова лечение. Счупването на дясната лопатка обуславя трайно затруднение в движението на десния горен крайник за период от 1,5- 2 месеца.

В конкретния случай лечение по отношение на компресионното счупване на четвърти поясен прешлен не е било провеждано. По принцип е следвало да се обездвижи гръбнака за период от 4 до 8 месеца, или провеждане на оперативно лечение. При проведено лечение движението на снагата е затруднено за период от повече от една година. Тъй като в настоящия случай такова лечение не е провеждано и ако не се проведе и в бъдеще, няма изгледи за възстановяване в пълен обем движенията в областта на снагата. По отношение на счупената лопатъчна кост естеството на уврежданията не предполага оперативно лечение.

По отношение на счупения поясен прешлен според вещото лице е препоръчително извършване на неврохирургическа операция на гръбначен стълб. Без оперативна интервенция в областта на поясните прешлени е невъзможно пълно възстановяване на движенията в областта на снагата. По време на прегледите към времето на инцидента не са установени заболявания, които да влияят на лечението му и да

удължават възстановителния му процес.

От заключението на назначената повторна съдебно-медицинска експертиза се установява, че в резултат на настъпилото ПТП Ю. П. е получил контузии на главата, гръдния кош и пояса, счупване на дясната лопатка в областта на ставната повърхност, които са резултат от удари с или върху твърди тъпи предмети и биха могли да се получат при падане от височина при ПТП като пътник в каросерията на товарен автомобил. Видно от заключението счупването на дясната лопатка обуславя трайно затруднение в движението на десния горен крайник за период от 2-2,5 месеца при благоприятно протичане на оздравителния процес, а останалите травматични увреждания обуславят временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Непосредствено след ПТП пострадалият е приет в Спешно отделение на МБАЛ „Св. Анна – Варна“. Проведени са образни изследвания, при които е установена фрактура на дясната лопатка в областта на ставната повърхност, контузии на главата, гръдния кош и пояса, изразено е съмнение за счупване на 3-ти поясен прешлен, което не е потвърдено в окончателната диагноза. Десният горен крайник е имобилизиран с ортеза, отказал е да влезе в болница, не са правени други прегледи и изследвания до 10.06.2022г., когато във връзка с настоящото дело и продължаващите оплаквания за болка в поясната област е проведено компютърно – томографско изследване на поясни прешлени, при което е установено компресионно счупване на тялото на четвърти поясен прешлен без срастване на фрагментите. Според вещото лице такова счупване би могло да се получи по индиректен механизъм, от удар, насочен по дългата ос на гръбначния стълб – при падане на седалище и удар в подлежащата повърхност, както и при рязко, форсирано сгъване напред на тялото в поясната област. Оздравителният процес при счупване на тяло на поясен прешлен е с обичайна продължителност 8-10 месеца, лечението е оперативно. Липсата на срастване между фрагментите на фрактурата на тялото на 4-ти поясен прешлен говори в полза на по-скорошна травма, в порядъка на до 8-10 месеца преди изследването. От друга страна, при някои случаи без проведено лечение, фрагментите на костта не зарастват, което се приема за усложнение в оздравителния процес и в този смисъл не е възможно да се изключи травматизацията да е получена и в по-отдалечен във времето период, вкл. при травматизацията на 14.07.2020г. Към настоящия момент пострадалият се оплаква от болки и ограничени движения в поясната област, както и болки в дясното рамо при натоварване и промени на времето. Движенията на десния горен крайник са възстановени, не се установяват значителни ограничения в движението на ставата.

От заключението по съдебно-психиатричната експертиза, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено, се установява, че вследствие на ПТП-то и към момента на изследването в психичното състояние на ищеца водещи са потиснато настроение, чувство за непълноценност и вина, получил е изолирана фобия към ситуации, свързани с риск от падане и инциденти и отговаря на критериите за диагноза „Смесено – тревожно депресивно разстройство“ със специфична изолирана фобия.

По искане на ищцовата страна в съдебно заседание е разпитан свидетеля Е.С.И. /син на ищеца/, от чийто показания се установява, че заедно с баща си са товарили бали на камиона на П.. Свидетелят повдигал балите с вила, а баща му ги редил горе на камиона, височината била около 5-6 метра. Казал, че не може да слезе оттам, защото е много високо, а няма за какво да се хване. По време на движение поради неравности на пътя ишецът паднал на земята заедно с част от балите. Спрели камиона и свидетелят разхвърлял падналите върху него бали, той не можел даже да говори, само охкал. Закарали го в спешното, където установили, че на кръста и дясното рамо има счупвания, но тъй като не е осигурен, не го

оставили в болницата. Прибрали го вкъщи, като му взели само колан за рамото, в началото не можел изобщо да става, да се движи, вдигали го близките, за да отиде до тоалетна. Според свидетеля баща му все още не може нищо да прави, само лежи, става по малко и после пак ляга, дясното му рамо също не било добре, можел да си вдига ръката само до половината, посред нощ започвал да вика от болка. Не можел да върши никаква работа, даже туба с вода не можел да вдигне от болка, свидетелят издържа семейството, включително и брат си, който е с умствена изостаналост.

По искане на ищцовата страна в съдебно заседание е разпитан и свидетеля В.Л. /без дела и родство със страните/, от чийто показания се установява, че познава Ю. и сина му Е., които били най-бедните хора в селото и поради това се хващали да вършат всякаква работа, независимо колко ще струва. Свидетелят заявява, че през лятото на 2020г. му се обадили, че е станало произшествие и карат Ю. с линейка в Окръжна болница. Свидетелят отишъл в болницата и видял Ю., който бил със счупена дясна ръка и синини на кръста колкото юмрук, от двете страни на гръбначния стълб. Поради липсата на здравни осигуровки му оказали само първа помощ и се прибрал на село. След това вече не можел да върши физическа работа, не можел да се навежда, често вдигал кръвно налягане. Изпитвал страх да се вози и да чува двигател да работи, особено на тежки машини.

По искане на ответната страна в съдебно заседание е разпитан свидетеля П. М. И. /без дела и родство със страните/, водач на товарен автомобил "Ивеко" с рег. № * **** *, от чийто показания се установява, че инцидентът е настъпил на 14.07.2020г., когато носили бали. Ю. и синът му товарили балите заедно с още един работник, другите слезли от камиона, но Ю. останал горе, защото било кратко разстоянието. Височината на балите била около 3-4 метра и били вързани с колан, за да не изпаднат.

По искане на ищцовата страна в съдебно заседание е разпитан и свидетеля С.А. /без дела и родство със страните/, от чийто показания се установява, че по негова поръчка са били докарани балите и близо до неговия двор е станал инцидента, при който ищецът паднал на земята от камиона. Докато излизал навън да посрещне камиона, свидетелят чул викове и видял Ю. да лежи на земята. Коленичил до него и започнал да го вика, след няколко минути се свестил, след което го откарали с линейка. Свидетелят видял, че балите са нападали на земята, не видял дали са били вързани с нещо.

Гореизложената фактическа обстановка обуславя следните правни изводи:

Ищецът претендира заплащане на застрахователно обезщетение, като се позовава на застрахователно правоотношение, възникнало по силата на застрахователна полица за осигурения риск "гражданска отговорност". По силата на договора за застраховка "гражданска отговорност" застрахователят покрива в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Отговорността на застрахователя се реализира чрез заплащане обезщетение на увреденото лице, което обхваща всички имуществени и неимуществени вреди, пряк и непосредствен резултат от увреждането, а също и на лихви за

забава, когато застрахованият е отговорен пред увредения за тяхното плащане.

С разпоредбата на [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) законът признава в полза на пострадалото лице право на пряк иск срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на деликвентна. За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между прекия причинител на вредата и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на [чл. 45 от ЗЗД](#), пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди, а именно настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние от страна на застрахования, причинна връзка между деянието и вредоносния резултат, както и вида и размера на претърпените вреди.

Наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ към процесната дата между собственика на товарен автомобил "Ивеко" с рег. № * **** ** и ответното дружество към момента на настъпване на ПТП е приета за безспорен факт между страните. През процесния период водачът на МПС е бил обхванат от застрахователната закрила по застраховката "гражданска отговорност", което от своя страна обуславя правото на пострадалия да предяви прекия иск по чл.432, ал.1 от КЗ. Представени са доказателства за отправено към застрахователя заявление за заплащане на застрахователно обезщетение по чл.498 от КЗ.

За ангажиране отговорността на застрахователя по сключена задължителна застраховка "гражданска отговорност" на водач на МПС за вреди, причинени на трето лице извън автомобила, е необходимо ищецът да установи, че причинените му вреди, чието обезщетяване претендира, са пряк резултат от противоправното поведение на застрахованото лице.

Влязлото в сила решение по [чл. 78а НК](#) е задължително за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието, относно това дали то е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца. /Решение № 47 от 23.04.2012 г. на ВКС по т. д. № 340/2011 г., I т. о., ТК/ В настоящия случай с влязло в сила решение водачът на товарен автомобил "Ивеко" с рег. № * **** ** П. М. И. е признат за виновен за това, че на 14.07.2020 в село Попович, област Варна, при управление на товарен автомобил „Ивеко Дейли" е нарушил правилата за движение по пътищата — чл.134 ал.2 от ЗДвП: „В каросерията на товарен автомобил може да се превозват лица, които товарят, разтоварват, съпровождат, приемат или предават превозвания товар, като бъде осигурена тяхната безопасност. Броят им за всеки тон полезен товар е по 1 човек, но не повече от 8. Тези изисквания не се отнасят до МПС на Министерство на отбраната.", и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Ю. П., изразяваща се в счупване на дясната лопатка, което обусловило трайно затруднение в движението на десния горен крайник за период от 1,5 до 2 месеца - престъпление по чл.343 ал.1 б.,б" вр. чл.342 ал.1 от НК, за което му е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 /хиляда/ лева.

При наличието в случая на влязло в сила решение на наказателния съд, въз

основа на което за установено се приема извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, на доказване подлежат причинените имуществени и неимуществени вреди и техният размер, както и причинна връзка между деянието и вредоносния резултат. В конкретния случай вредата – причинената на пострадалия средна телесна повреда – е елемент от състава на деянието, има сила на присъдено нещо и съответно гражданският съд е длъжен да се съобрази с нея.

Вследствие на произшествието пострадалото лице е получило увреждания, представляващи средна телесна повреда, които са описани в представената по делото медицинска документация и съответно са установени от заключението на вещото лице по назначената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза. От заключенията по първоначалната и повторна СМЕ се установява, че пострадалият е получил контузии на главата, гръдния кош и пояса, счупване на дясната лопатка в областта на ставната повърхност, които са резултат от удари с или върху твърди тъпи предмети и биха могли да се получат при падане от височина при ПТП като пътник в каросерията на товарен автомобил. Видно от заключението счупването на дясната лопатка обуславя трайно затруднение в движението на десния горен крайник за период от 2-2,5 месеца при благоприятно протичане на оздравителния процес, а останалите травматични увреждания обуславят временно разстройство на здравето, неопасно за живота. В заключенията си вещите лица установяват наличието на причинна връзка на описаните увреждания с процесното ПТП.

В заключението по първоначалната СМЕ вещото лице е установило и компресионно счупване на тялото на четвърти поясен прешлен с елементи на начална следтравматична дискова херния на ниво трети четвърти поясен прешлен, за което също е констатирало връзка с процесното ПТП. В заключението по повторната СМЕ се потвърждава наличието на такова увреждане, но връзката с процесното ПТП не е установена по категоричен начин. При прегледите, направени в Спешно отделение, е възникнало съмнение за счупване на 3-ти прешлен, но въз основа на рентгеновото изследване не е прието. Според вещото лице развитието на оздравителния процес при тази травма води до извод, че е настъпила по-скоро, доколкото при подобни травми оздравителният процес е около 8-10 месеца и е много малко вероятно да са налице несраснали фрагменти след толкова дълъг период от време. Вещото лице уточнява, че по изключение е възможно и да е от периода на ПТП, тъй като не е проведено лечение. Същевременно при изследване на рентгенографиите, направени непосредствено след ПТП, вещото лице не установява видимо счупване на гръбначния стълб.

С оглед липсата на констатирано след ПТП счупване на прешлен такова увреждане не е в обхвата на постановеното решение в наказателното производство, поради което в настоящото производство твърденията за наличието му и за причинно-следствена връзка с процесното ПТП подлежат на главно и пълно доказване. Въз основа на заключението на вещото лице по повторната СМЕ причинната връзка не може да се приеме за безспорно доказана, поради което това увреждане не следва да бъдат съобразявано при определяне на дължимото обезщетение.

Наличието на контузии на главата, гръдния кош и пояса, счупване на дясната лопатка в областта на ставната повърхност, претърпените от пострадалия болки и страдания и причинната връзка с процесното произшествие се установяват и от показанията на разпитаните свидетели Е. И. и В.Л., които се кредитират от съда изцяло като непротиворечиви и основани на непосредствени впечатления. От показанията се установява по безспорен начин както тежкото физическо състояние на пострадалия през

продължителния оздравителен период, така и наличието на продължаващи проблеми към настоящия момент. Установява се също продължителния период, през който пострадалият е бил в безпомощно състояние и се е нуждаел от постоянно обслужване, както и негативното отражение, което инцидентът е оказал върху възможността му да работи и да се грижи за себе си.

От заключението по съдебно-психиатричната експертиза и свидетелските показания се установяват и настъпилите негативни промени в психичното състояние на ищеца, като водещи са потиснато настроение, чувство за непълноценност и вина. Видно от свидетелските показания, пострадалият има постоянен страх от превозни средства, особено тежки машини.

С оглед на изложеното съдът намира, че са доказани всички предпоставки за възникване на отговорността за обезщетяване на вреди от деликт, а именно че на посочената дата е настъпило ПТП, причинено от противоправното поведение на застрахованото при ответника лице, вследствие на което били причинени посочените увреждания.

При определяне размера на обезщетението за претърпените неимуществени вреди съдът следва да обсъди събраните доказателства и да го определи по справедливост, на основание чл. 52 от ЗЗД, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди.

Съгласно заключенията на вещите лица по СМЕ се установява, че счупването на дясната лопатка обуславя трайно затруднение в движението на десния горен крайник за период от 2-2,5 месеца при благоприятно протичане на оздравителния процес, а останалите травматични увреждания обуславят временно разстройство на здравето, неопасно за живота. С оглед комплексния характер на причинените на ищеца увреждания и невъзможността да се отделят претърпените болки и страдания от различните травми, съдът намира, че следва обезщетението за неимуществени вреди да се определи в общ размер, който да обхваща и отчита вида и характера на настъпилите вреди, а именно, че на ищеца са били причинени физически увреждания – контузии на главата, гръдния кош и пояса, счупване на дясната лопатка, които са обусловили продължителен оздравителен процес, необходимост от чужда помощ и невъзможност да извършва обичайната си работа, свързана с тежък физически труд. По отношение на вредите от претърпените психични проблеми, установени са от събраните доказателства негативни психични промени и преживян емоционален стрес, като същевременно не се констатира съществено влияние на тези промени върху ежедневието на ищеца. Доколкото неимуществените вреди от преживени болки и страдания са неделими, както и ищецът е пояснил в исковата молба, следва да се определи общо обезщетение за всички претърпени вреди.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният от Ю. П. иск за обезщетяване на неимуществени вреди е основателен за сумата от 40 000 лв., която съдът приема за справедлива с оглед обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди, в пълна и адекватна степен отговаряща на потребностите на пострадалото лице от обезщетяване, съобразена и с практиката на ВКС по сходни случаи.

Въведено е с отговора по чл.367, ал.1 от ГПК възражение от ответника за съпричиняване от страна на пострадалия, изразяващо се в бездействие, с което е допринесъл за настъпване на ПТП, а именно че е останал върху балите в камиона по време на движение. Съобразно последователно формираната практика на ВКС по реда на [чл. 290 ГПК](#), обективизирана в: [решение № 92/24.07.2013 г. по т. д. № 540/2012 г. ВКС](#); [решение № 54/22.05.2012 г. по т. д. № 316/2011 г.](#), II т. о.; [решение № 44/26.03.2013 г. по т. д. № 1139/2011 г.](#), ВКС, ТК, [решение № 151/12.11.2012 г. по т. д. № 1140/2011 г.](#), ВКС, II т. о., [решение № 74/04.06.2010 г. по т. д. № 679/2009 г. на I т. о.](#), [решение № 55/30.05.2009 г. по т. д. № 728/2008 г.](#), първо т. о., ВКС/ във всички случаи в производството по [чл. 226, ал. 1 КЗ](#) приносът на пострадалия следва да бъде не само надлежно релевиран от застрахователя чрез защитно възражение пред съда, но и да бъде доказан по категоричен начин при условията на пълно и главно доказване от страната, която го е въвела.

Преценката за наличие на съпричиняване от страна на пострадалия чрез нарушение на правилата за движение следва да се извърши въз основа на въведените със Закона за движение по пътищата задължения за водачите и пътниците в товарни МПС. В случая от ангажираните по делото свидетелски показания се установява по безспорен начин, че в момента на инцидента пострадалият се е возил върху балите, наредени в камиона и при неравност на пътя по време на движение е паднал. Видно от разпоредбата на чл. 135 от ЗДвП на пътниците в товарно превозно средство е възложено задължението да изпълняват указанията на водача и на персонала, обслужващ пътното превозно средство. В случая не се установява по безспорен начин на пострадалия да е дадено указание да слезе от камиона, което той да не е спазил. Показанията на свидетелите са противоречиви, доколкото П. И. заявява, че като шофьор на камиона е казал на Ю. да слезе, но той не искал, тъй като му било трудно, а според Е. И. шофьорът нищо не е казвал на Ю., самият свидетел казал на Ю. да слезе, но той не го направил, тъй като нямало за какво да се хване. Противоречиви са показанията и относно височината на балите – според П. И. били около 3-4 метра, а според Е. И. около 5-6 метра, както и относно това дали балите са били вързани с колани.

С оглед на тези противоречия, като се има предвид, че показанията и на двамата свидетели следва да бъдат преценявани при условията на чл.172 от ГПК, обстоятелствата относно височината на балите и указанията на шофьора не могат да бъдат приети за установени. Установява се обаче от показанията на всички свидетели, че Ю. не искал да слезе, защото му е било трудно. Според показанията на сина му Е. И. товарът не е бил вързан с колани, с помощта на които да се слиза и качва. Този факт се потвърждава от показанията на свидетелите Е. И. и С.А., в частта, в която и двамата заявяват, че едновременно с падането на Ю. са паднали и част от балите, от което се налага извода, че не са били вързани по съответния начин. Действително по безспорен начин се установява, че това е била обичайна дейност за пострадалия и неговия син, поради което са били наясно с начина на товарене, редене на балите и разтоварване, но съгласно разпоредбите на ЗДвП отговорността за обезопасяване на товара и евентуалните пътници е на водача на МПС. В случая не се установи по безспорен начин водачът да е дал указания на Ю. да слезе, както и

да е осигурил възможност да се слиза и качва на товара с помощта на описаните по-горе колани.

Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) не може да почива на предположения и намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт на основание [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) предполага доказване по безспорен начин на конкретни действия или бездействия на пострадалия. Предвид липсата на ангажирани от ответната страна доказателства, водещи до безспорен извод за извършени от пострадалия такива действия или бездействия, съдът счита твърдението за съпричиняване за недоказано.

С оглед изхода от спора по главния иск, следва да бъдат разгледани и претенциите за заплащане на законната лихва върху присъдените обезщетения за имуществени и неимуществени вреди. На основание чл. 45 ЗЗД виновният застрахован водач носи отговорност и за обезщетение за забава към увредения, което се покрива от застрахователя на основание функционалната отговорност. С разпоредбата на чл. 493, ал.1, т.5 и чл. 494, т.10 от действащия Кодекс на застраховането /в сила от 01.01.2016г./, приложим спрямо настоящото застрахователно правоотношение, е ограничена функционалната отговорност на застрахователя за дължимите от застрахователя на делинквентна лихви върху обезщетенията за неимуществени вреди до лихви за забава на застрахования, считано от по-ранната дата на уведомяването от застрахования или от предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице ([чл. 429, ал.3 от КЗ](#)). В разглеждания случай, ищецът е уведомил застрахователя за настъпилото събитие със заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, входирано на 31.08.2021г., поради което претенцията следва да бъде уважена съобразно чл.429, ал.3 от КЗ от датата, на която е предявена застрахователна претенция от увреденото лице – 31.08.2021г.

Предвид изхода от спора разноски се дължат на страните съобразно уважената част от предявените искове на ищеца и отхвърлената част – на ответника. В съответствие с представения списък по чл.80 от ГПК и договор за правна защита, в който е обективизирана разписка за плащане, в полза на процесуалния представител на ищеца следва да бъде присъдена сумата 613 лв., изчислена съобразно уважената част от иска.

Ответникът е заявил искане с описани разноски - внесени депозити за вещи лица, свидетел и такса за съдебно удостоверение в общ размер 1100 лв., от които в негова полза следва да бъдат присъдени 537 лв. съобразно отхвърлената част от предявените искове. Следва да бъде присъдено и юрисконсултско възнаграждение в определен от съд размер съгласно чл.78, ал.8 от ЗЗД – 200 лв.

Ищецът е освободен от внасяне на държавни такси и разноски на основание чл.83, ал.1, т.4 ГПК, поради което следващите се за производството държавни такси и платени от бюджета на съда разноски се събират от ответната страна по аргумент от чл.78, ал.6 ГПК. Ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата за производството държавна такса върху уважения размер на исковете в размер на общо 1600 лева, както и авансирания от съда депозит за експертизите в размер на 500 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „БУЛСТРАД ВИГ“ АД, ЕИК 000694286, със седалище гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на Ю. Е. П., ЕГН *****, адрес: **** **обезщетение за неимуществени вреди** /болки и страдания/, претърпени от ищеца вследствие настъпилите травматични увреждания, получени като пряка и непосредствена последица от настъпилото на 14.07.2020г. на територията на с. Попович ПТП между товарен автомобил "Ивеко" с рег. № * **** **, управляван от П. М. И., застрахован при ответника по имуществена застраховка Гражданска отговорност, в размер на **40 000 лв. /четиридесет хиляди лева/**, ведно със законната лихва върху главницата от 31.08.2021г. до окончателното изплащане на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до претендирания размер от **78 200 лева**, както и претенцията за законна лихва от датата на ПТП до 30.08.2021г., на осн. чл.432, ал.1, чл.429, ал.3 КЗ и чл.45 и 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА ЗАД „БУЛСТРАД ВИГ“ АД, ЕИК 000694286, със седалище гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на Ю. Е. П., ЕГН *****, адрес: **** сумата 613 лв. /шестотин и тринадесет лева/, представляващи адв.възнаграждение съобразно уважената част от предявените искове, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА Ю. Е. П., ЕГН *****, адрес: **** **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „БУЛСТРАД ВИГ“ АД, ЕИК 000694286, със седалище гр. София сумата 737 лв. /седемстотин тридесет и седем лева/, представляващи разноски в производството съобразно отхвърлената част от предявените искове, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА ЗАД „БУЛСТРАД ВИГ“ АД, ЕИК 000694286, със седалище гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВОС, дължимите за производството държавни такси в общ размер **1600 лева /хиляда и шестотин лева/** върху уважената част от исковете за неимуществени вреди и **500 лева /петстотин лева/**, представляващи авансирани от бюджета на съда депозит за изготвяне на експертизи, на основание чл.78, ал.6 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____